

Introductie

In deze nieuwsbrief:

Vrijwilligers zijn weer welkom in Coronatijd, Werv: onze nieuwe naam, aan aantal nieuwe collega's stellen zich voor, studenten voelen zich nuttig in de psychiatrie, weggeefwinkel Bagijnenstraat een groot succes, werkfit trajecten.

Algemeen nieuws van Werv

Onze nieuwe naam: WerV

Het servicepunt vrijwilligerswerk & participatie van de Dimence Groep draagt per 1 februari de nieuwe naam WerV.

WerV stimuleert alle vormen van vrijwilligerswerk en participatie binnen de verschillende stichtingen van de Dimence Groep en vormt daarmee de schakel tussen geestelijke gezondheidszorg en de samenleving.

“Onze nieuwe naam past beter bij de veelheid aan activiteiten die WerV biedt”. “Enerzijds staat het voor het werven van vrijwilligers, maar ook het verwerven van kansen en mogelijkheden om mee te doen in de samenleving. Daarnaast refereert de naam aan een het woord ‘werf’ als plaats om even rust te vinden, te herstellen en te bouwen voor je weer uitvaart.”

Door de initiatieven van WerV krijgt iedereen kansen om mee te doen op zijn eigen manier. Vrijwilligers worden daarbij op allerlei manieren ingezet; van het maken van een wandeling tot het organiseren van groepsactiviteiten, van ondersteuning aan een gezin tot deelname in een maatjesproject. De vacaturebank bij WerV is dan ook veelzijdig. “WerV ziet vrijwilligers als collega's met een eigen verantwoordelijkheid. Zo gaan we ook met hen om, met een goed vrijwilligersbeleid, inclusief regelingen, begeleiding en attenties”.

Nieuwe collega's team WerV

Onlangs hebben wij afscheid genomen van onze collega Edwin Burgman. Ook mogen wij een aantal nieuwe collega's verwelkomen waaronder Nicole en Judith. Erik van Rosmalen is enige tijd geleden gestart. Zij stellen zich graag aan u voor. Evenals onze nieuwe vrijwilligers coördinator in Deventer, Renske van Dieren.

Even voorstellen: Erik van Rosmalen

Hallo iedereen die mij (nog niet) kent. Mijn naam is Erik van Rosmalen ik ben vader van vijf kinderen, Twee puber zoons van 16 en 14, een meidentweeling van 9 en een cadeau zoon van 9 met autisme die ik er gratis bij kreeg toen ik een relatie aanging met Jerney, inmiddels alweer drie en een half jaar samen. Ik hou er van om met het gezin leuke dingen te ondernemen zoals het maken van een flinke wandeling in de natuur, naar een rommelmarkt of met de jongens een tochtje door de bossen op de mountainbike. Thuis een spelletje aan tafel of lekker onderuit op de bank met een fijne film maak je mij ook blij mee. Ik ben sinds september 2015 bij WijZ Welzijn als welzijnswerker gericht op senioren en sinds januari dit jaar ben ik voor de helft van mijn uren overgegaan naar WerV voormalig vrijwilligersservicepunt. Voordat ik in dienst kwam bij de DimenceGroep ben ik 3,5 jaar in dienst geweest bij de RIBW Groep als wijkwerker en begeleider wonen, daarvoor 13 jaar als ambulante jongerenwerker actief geweest in Zwolle.

Ik vind het geweldig om mensen te laten stralen, vooral als zij hier zelf een rol in hebben genomen. Soms is het zoeken naar waar je interesse of kracht zit, ik ga graag de zoektocht met jou aan om dat te vinden en kijken waar jij energie van krijgt zodat jij je daar prettig bij voelt. Mochten we elkaar tegenkomen en als jij denkt dat ik iets voor jou zou kunnen betekenen dan hoor ik het graag. Ik zal ondersteunend zijn bij het vrijwilligersservicepunt en de samenspel activiteiten op verschillende locaties.

Heb jij een leuk idee, die je graag tot uitvoering zou willen zien. Heb je even iemand nodig om te sparren om samen tot leuke activiteiten te komen laat het mij weten.

Even voorstellen: Renske van Dieren

Hallo allemaal, ik ben Renske van Dieren, 33 jaar en ik woon samen met mijn vriend in Deventer. Ik doe nu ongeveer een jaar vrijwilligerswerk voor de Dimence Groep en sinds een tijdje ben ik collega van Hester Rotgerink. Samen zijn wij de vrijwilligerscoördinatoren voor regio Deventer. Hester voert gesprekken met vrijwilligers die zich aanmelden voor een vacature en ik houd me meer bezig met de administratieve kant, zoals het plaatsen van vacatures.

Naast het vrijwilligerswerk vind ik het fijn om hard te lopen, te naaien, knutselen en naar yogales te gaan. Ook ben ik regelmatig in Friesland te vinden. We hebben daar een zeilbootje liggen en gaan er graag op uit.

Op dit moment werk ik vanuit huis. Wanneer het weer mogelijk is, zal ik werken vanuit het kantoor van WerV bij het WLC Deventer. Als je het leuk vindt om een keer nader kennis te maken, wees welkom!

Groet, Renske

Extra vrijwilligers nodig om patiënten terug te leiden naar de maatschappij Nicole en Judith, twee nieuwe medewerkers van Wel Thuis

Stel, je bent een poos opgenomen geweest omdat het geestelijk niet goed met je ging. Je hele leven staat dan op z'n kop: geen werk meer, schulden, jouw familie en vrienden heb je al tijden niet meer gezien, je hebt huisvestingsproblemen..... Het is dan knap lastig – zachtjes uitgedrukt – om de draad weer op te pakken en weer terug te keren in de maatschappij.

Om op allerlei fronten ondersteuning te krijgen, kent WerV het project Wel Thuis. En het helpt! Door de ondersteuning van Wel Thuis gaan cliënten zich beter voelen en – wat net zo belangrijk is – de kans op terugval wordt kleiner. Die re-integratie begint overigens al tijdens de behandeling en niet pas als de behandeling achter de rug is. De behandelende zorgprofessionals en medewerkers van Wel Thuis beoordelen dan samen met de cliënt wat nodig is om weer zo goed mogelijk op eigen benen te kunnen staan.

Wel Thuis kent sinds begin mei twee nieuwe medewerksters: Nicole Jolink en Judith Blankestijn. Beide dames zijn vooral verbonden aan Wel Thuis in Zwolle en Deventer. Judith wat meer in de uitvoering, terwijl Nicole zich op termijn vooral bezig gaat houden met het verder ontwikkelen van het project. Daarnaast gaat ze helpen om een variant op te zetten voor ambulante cliënten.

In het verleden waren Nicole, zowel als Judith al als vrijwilligers verbonden aan Wel Thuis. Ze kennen dus het wel en wee. Beiden nemen bovendien een schat aan eigen ervaring mee. Zo heeft Judith ook een opleiding gedaan tot ervaringsdeskundige (ze wordt niet ingezet als Ervaringsdeskundige). Nicole is 'van huis uit' maatschappelijk werker.

"Zorgprofessionals ervaren dat wij nodig zijn in het hele proces van terugkeer in de maatschappij:", zegt Judith. "Vooral bij ingewikkelde zaken, maar ook bij ogenschijnlijk heel eenvoudige kwesties rond de terugkeer in de reguliere maatschappij", vult Nicole aan. "Wij zijn de verbinding tussen zorgprofessionals en de maatschappij. Wij gaan geen verantwoordelijkheid van de patiënt overnemen – die moet het zelf doen – maar wij kunnen hen wèl helpen."

Op dit moment werken Nicole en Judith vooral met cliënten en de verslavings- en psychozorg, maar het is de bedoeling, dat er in de nabije toekomst ook andere afdelingen binnen Dimence bij betrokken worden. Die behoefte groeit duidelijk.

Vanzelfsprekend kunnen Nicole en Judith dat daarom niet met z'n tweeën af. Ze willen dan ook graag van de gelegenheid gebruik maken om een oproep te doen voor vrijwilligers die hen kunnen ondersteunen. "Wat je daar voor kwaliteiten en capaciteiten nodig hebt...?", herhaalt Judith hardop de vraag: "Je moet naast iemand willen staan."

"En je moet de weg weten binnen het sociaal domein", aldus Nicole. "Je moet contacten kunnen maken en kunnen onderhouden met een cliënt en vooral ook van 'regelingen' houden. Je zult met allerlei organisaties en instanties contact moeten hebben om zaken aan te kaarten en dingen te regelen en voor elkaar te krijgen." Man of vrouw maakt wat Nicole en Judith betreft niet uit. Affiniteit met dit prachtige en waardevolle werk is het allerbelangrijkste.

UWV Werkfit trajecten nu ook bij WerV

Kun je werken, maar lukte dat tijdelijk niet? Wil je graag weer aan de slag, maar heb je daarbij wel wat ondersteuning nodig? Vanuit onze maatschappelijke opdracht geven WijZ en Werv van nature al begeleiding aan mensen die (tijdelijk) in deze situatie zaten door uitdagend vrijwilligerswerk te bieden met de nodige begeleiding. Begin dit jaar zijn we de samenwerking aangegaan met het UWV om meer mensen deze kans te bieden.

Met de re-integratiedienst 'Werkfit maken' geeft het UWV mensen de gelegenheid om weer werkfit te worden met de begeleiding van een coach in een laagdrempelige omgeving.

Werkfit maken is een re-integratiedienst voor mensen met arbeidsvermogen die een arbeidsongeschiktheidsuitkering (WGA, WAO, Wajong of WAZ) of een Ziektewetuitkering van het UWV ontvangen. De dienst is erop gericht om mensen weer fit te maken voor (betaald)werk.

WerV is onderdeel van de Dimence groep en hiermee kunnen wij een breed pallet aan werkzaamheden en begeleiding bieden voor de mensen binnen de diverse stichtingen. We werken dan ook nauw samen met de Stichting Dimence en In Balans in Hasselt om een zo passend mogelijk aanbod van werkzaamheden en activiteiten te kunnen bieden met de bijbehorende begeleiding. WerV richt zich niet direct op uitstroom naar betaald werk maar als kansen op betaald werk zich voordoen dan ondersteunen we daar uiteraard wel bij.

WerV richt zich met name op het voortraject met een aantal onderdelen (modules) binnen dit werkfit traject;

"Participatie interventie": Bedoeld voor mensen met een grote afstand tot de samenleving die (nog) niet in staat zijn om deel te nemen aan activiteiten die gericht zijn op betaald werk. Deze mensen hebben geen of weinig contact met anderen buiten de eigen huiselijke kring. Het doel is dat de deelnemer in staat om deel te nemen aan een breder sociaal netwerk buitenshuis en dat men na deelname in staat is om zelfstandig activiteiten binnen en buiten zijn eigen sociale netwerk te initiëren en te onderhouden.

"Bevorderen maatschappelijke deelname": Bedoeld voor mensen met een grote afstand tot de maatschappij die (nog) niet in staat zijn om deel te nemen aan de activiteiten gericht op betaald werk. Er is dan wel af en toe sociaal contact buitenshuis, maar dit vindt niet in georganiseerd verband plaats. Het doel is het vergroten van de fysieke en psychische weerbaarheid en de deelnemer te laten deelnemen aan activiteiten in georganiseerd verband. Bijvoorbeeld vrijwilligerswerk of sporten in georganiseerd verband.

"Praktijkassessment": Bedoeld voor mensen waarvoor het niet goed mogelijk is om een goede inschatting te maken of en zo ja welke activiteiten kunnen worden ingezet. Het doel is inzicht verkrijgen of, en binnen welke termijn de deelnemer naar (regulier) werk is toe te leiden.

"Begeleiding bij scholing": Bedoeld voor mensen voor wie door het UWV een noodzakelijke scholing is of wordt ingekocht, die (nog) niet in staat zijn geheel zelfstandig de scholing te doorlopen. Een oorzaak hiervan kan zijn dat de studievoordigheden niet meer actueel zijn, of dat in de privé situatie afleiding wordt ervaren, waardoor volledige concentratie op de scholing wordt belemmerd. Het doel van deze dienst is de deelnemer te begeleiden om gestructureerd en planmatig de scholing te volgen, waarmee de kans wordt vergroot dat de scholing succesvol wordt afgerond.

WerV is erg blij met de samenwerking met het UWV. Daarmee is het mogelijk geworden meer mensen de kans te bieden om weer te participeren en ze een (ander) perspectief te bieden.

Mocht u meer willen weten over de Werkfit trajecten bij WerV neem dan contact op met Ruby Blom op r.blom@wervdg.nl of via 038-8515799

Dank je wel bijeenkomst verplaatst naar het najaar

1x per jaar organiseren wij net voor de zomer een "Dank je wel" moment om u te bedanken voor uw inzet van het afgelopen jaar.

Het jaarlijkse Dank je wel moment zal, in verband met de Coronatijd, verplaatst worden naar het najaar. Op een later moment hoort u hier meer over.

Regio Hanzestreek

Verwenmiddag en Weggeefwinkel Bagijnenstraat waren een groot Succes!

Vrijdag de 13e... een dag die normaal gesproken bekend staat al een dag vol pech en ongeluk. Gelukkig was dat afgelopen vrijdag de 13e geenszins het geval. Vrijdag de 13e december 2019 was een geweldige dag, want de 3e editie van de verwenmiddag met weggeefwinkel in het restaurant van de Stadskliniek aan de Bagijnenstraat was een feit! De Verwendag en weggeefwinkel is georganiseerd voor mensen, die in behandeling zijn bij de Bagijnenstraat, Bloemendal en Brinkpoortplein.

De afgelopen weken heeft iedereen van de organisatie zich weer enorm ingezet om van collega's, familieleden en kennissen kleding, schoenen, boeken en snuisterijen binnen te krijgen en dat is gelukt! Wat een overvloed is er gedeeld... Samen met collega's, stagiaires en vrijwilligers zijn de vele, vele dozen, zakken en tassen uitgepakt en gesorteerd om de spullen zo aantrekkelijk mogelijk te presenteren.

De animo was weer enorm!

Ver voor aanvangstijd waren er al belangstellenden aanwezig om niets te missen van de gezelligheid, de hapjes, drankjes en het aanbod in de weggeefwinkel.

Ook de dames van de opleiding voor schoonheidsspecialiste hadden het druk! Vele nagels kregen een mooi kleurtje en een aantal dames zijn voorzien van krullen die zeer zeker niet zouden misstaan op de rode loper.

Als ware kooplieden werden kledingstukken en schoenen aan de man en vrouw gebracht en zijn er vele gelukkigen met een (aantal) compleet nieuwe outfits weer vertrokken.

De verzorging van de hapjes en drankjes was, mede dankzij een kleine donatie van de Vrienden van Overvloed, fantastisch. Er is enorm van gesmuld, de schalen waren zo goed als leeg we kunnen dus wel stellen dat het zeer op prijs is gesteld door de bezoekers.

Al met al een enorm succes met vele blije gezichten. Het aanbod van spullen, kleding en schoenen was werkelijk overweldigend! Heel veel dank aan iedereen die heeft gedoneerd.

Dat wat is overgebleven is gedoneerd aan de tweede hands winkel op het WLC in Deventer en aan de Lepra Stichting.

Veel dank ook aan de medewerkers van de Bagijnenstraat, de stagiaires en vrijwilligers voor al het harde werk, volgend jaar weer?

Namens het Servicepunt vrijwilligerswerk en participatie (binnenkort WerV).

Nuran Florissen wint nationale vrijwilligersprijs

Nuran Florissen-Kapikiran uit Deventer is bij de Nationale Vrijwilligersprijzen 2020 in de prijzen gevallen. Ze won de Gouden Venus van Milo, een prijs voor mensen die zich ondanks een beperking toch als vrijwilliger inzetten voor de maatschappij.

Nuran is sinds 1990 als vrijwilliger actief in Deventer en omgeving. Ze zet zich volop in voor de lokale samenleving en voor gelijke kansen voor (allochtone) vrouwen. De energie en passie waarmee zij dat doet, is ook wat de jury aanspreekt in haar aanmelding.

De Deventerse werd geboren zonder heupkom en is daarom zes keer geopereerd. Daarnaast heeft ze rugklachten en pijn in haar ledematen, waardoor betaald werk voor haar niet mogelijk is. Toch zet zij zich al zo'n dertig jaar in als vrijwilliger.

Aan de Gouden Venus van Milo is een geldbedrag verbonden van 5000 euro

Regio West-Overijssel

JULIE SCHOLTEN EN ANNE KOBES VOELEN ZICH NUTTIG EN THUIS IN DE PSYCHIATRIE

“Ach, niet wéér ouderen...”

Julie Scholten en Anne Kobes hebben beiden vorig jaar stage gelopen bij Dimence in Stadshagen. Daar kregen ze dagelijks te maken met oudere, psychiatrische patiënten. “Ah, niet weer ouderen”, was vooraf de reactie van Julie, toen zij als derdejaars Maatschappelijke Zorg met uitstroomprofiel Agogische Medewerker GGZ (mond vol) bij Landstede te horen kreeg dat ze een plek kreeg op de afdeling Ouderenpsychiatrie. En ook voor klasgenote Anne Kobes waren de ouderen (acute opnames) niet haar eerste keus. “Maar ik wilde het proberen, omdat ik nog niet wist met welke doelgroep ik graag wilde werken.” Al snel bleek die stageplek beiden een schot in de roos. En trouwens ook voor Dimence die voor het eerst met dergelijke stageplaatsen werkte.

Stage resulteert in social bag

Stages zijn vooraf zelden wat ze in de werkelijke praktijk blijken te zijn. “In mijn eerste leerjaar had ik stage gelopen met demente ouderen. Dat beviel mij helemaal niet”, vertelt Julie Scholten eerlijk in haar stageverslag. “Over deze stage ben ik echter heel positief. Het heeft al mijn verwachtingen overtroffen. Ik heb hier onwijs veel geleerd.”

Dat beide klasgenoten zo tevreden terug blikken, heeft veel te maken met hun eigen initiatief. Werken in de Terp in Zwolle vonden ze allebei leuk, maar ze hadden het gevoel dat ze zich meer konden ontwikkelen op een psychiatrische afdeling bij Dimence. Na een gesprek met Erik van Rosmalen, die de stageplekken verdeelt, kwamen ze daar terecht.

Social bag

Vanzelfsprekend moesten ze allerlei voor de hand liggende werkzaamheden doen, zoals wandelen, sporten, spelletjes of boodschappen doen, gesprekje voeren met cliënten, noem maar op. “Het zijn kleine dingen, maar het betekent heel veel voor sommige mensen”, aldus Anne. Al snel kregen Julie en Anne een speciale taak. Julie: “Vanuit de afdeling hebben we een project opgezet: “social bag”. Dat draait helemaal om de terugkeer in de maatschappij. Je moet je eens voorstellen”, schrijft Julie, “als je een paar maanden (of zelfs een jaar) op een gesloten afdeling bent geweest en dan plots weer naar huis gaat. Dat kan best lastig zijn. Met dit project hielpen wij patiënten, die weer naar huis gingen, om het dagelijks leven weer op te pakken.”

Tas

Anne legt het in haar stageverslag wat verder uit: "De social bag is een tas waar verschillende informatie inzit. Bijvoorbeeld folders van allerlei activiteiten die ze in hun buurt kunnen doen. Maar ook belangrijke telefoonnummers."

Julie: "Denk maar aan het zoeken van een passende dagbesteding, het zoeken naar een maatje, hulp bij het organiseren van allerlei dingen. Door dit project heeft het personeel meer ruimte gekregen om aan andere dingen te werken."

Persoonlijk

Anne: "De tas wordt persoonlijk gemaakt. Wanneer iemand naar huis mocht, gingen Julie en ik met die patiënt in gesprek om te kijken waar de behoeftes lagen, waar ondersteuning nodig was en dergelijke. Na dat gesprek gingen wij op zoek naar allerlei soorten informatie die we in de tas konden doen. De bedoeling van de sociale bag is dat de kans op een heropname wordt verkleind." Julie, zo schrijft ze in haar stageverslag, vond het erg fijn dat de collega's hen ook kenden. "Zij wisten wie wij waren en wat wij voor hen konden doen. Voor de afdeling was het eerst wel wennen, omdat wij de eerste stagiaires waren op de afdeling. We moesten ook vaak duidelijk laten merken waar we mee bezig waren en waar wij hen mee konden helpen."

Personeelstekort

Over de steun door stagebegeleider Ruby Blom zijn Julie en Anne bijzonder tevreden. "Ik kon met al mijn vragen bij haar terecht en ze wilde mij overal bij helpen," aldus Julie. "Als er iets was waarbij ze mensen nodig had, dan vroeg ze ons om mee te helpen. Zo hebben wij een interview gegeven voor een krant over onze ervaringen binnen met het thema personeelstekort." Beide dames zijn het er over eens: het was een 'superleuk project' waar ze 'super veel' van hebben geleerd. "Een goede aanrader voor studenten die zijn geïnteresseerd in de psychiatrie!"

Gluren bij de Wijz Buren

Het was en is nog steeds een moeilijke tijd. Het coronavirus heeft overal zijn sporen nagelaten. Ongelofelijk veel verdriet. Bij ouderen, hun familieleden en bij zorgmedewerkers. Dit is een crisis die niemand ooit zal vergeten.

Alles werd stilgezet, ging op slot. Een nog steeds zijn nog veel activiteiten opgeschort. Alles bij elkaar één groot drama. En – één ding is zeker – we zijn er nog steeds niet vanaf. We krijgen er de komende tijd in alle geledingen van de maatschappij nog volop mee te maken.

In deze nieuwsbrief spraken we met een aantal medewerkers die hun eigen manier met corona te maken hebben gekregen.

“Doen wat ik kan”

Marjo Zwakenberg, met opleiding VIG (verzorgende individuele gezondheidszorg) niveau 3, is al 29 jaar werkzaam voor de Zonnehuisgroep IJssel-Vecht. Ze is haar loopbaan begonnen in het Zonnehuis in Zwolle. Na een periode van 10 jaar op verschillende verpleegafdeling werkzaam te zijn geweest is ze overgestapt naar de Hoekstee in Ommen. Omdat daar op een bepaald moment te veel personeel was, kwam ze weer terug in het Zonnehuis in de Zwolse wijk Stadshagen. Daar ging ze aan het werk als dagbestedingscoach op een GP groep (geronto psychiatrie) met voornamelijk ouderen. Van daaruit heeft ze deelgenomen aan Goede Dagen en Perspectief en momenteel is ze actief bij Samen Ouderen, onderdeel van WijZ. “Heel veel samen doen, verbindingen zoeken. Daar gaat het om.”

Op een gegeven moment zocht Marjo een nieuwe uitdaging en heeft ze korte tijd overwogen om de zorg te verlaten. Maar die bleef uiteindelijk toch trekken. Vooral werken met ouderen heeft haar voorkeur. “Dat is toch echt wel mijn ding”, klinkt ze enthousiast.

Nog niet zo gek lang geleden heeft ze samen met Marlous Holster van WijZ Welzijn en enkele andere collega’s uit het Zonnehuis de Buurtkamer in het Zonnehuis opgezet. Heel enthousiast is Marjo eraan begonnen. Eerst bekendheid geven en nieuwe leden zoeken, vrijwilligers ingewerkt en toen vol energie gestart. Tot de coronacrisis uitbrak en een bezoek aan de Buurtkamer en aan de dagbesteding niet meer mogelijk waren.

“Ik kreeg toen de vraag of ik naar de corona-afdeling van het Zonnehuis wilde. Tja...wat doe je dan? Mijn zorghart wil zorgen. Doen wat ik kan” dus ik zei ja, aldus Marjo.

De ellende, angst en verdriet die Marjo en haar collega’s de afgelopen maanden hebben gezien, is met niets te vergelijken. Het is meer dan de gemiddelde medewerker in de verpleeg- en verzorgingstehuizen in het verleden ooit hun hele carrière hebben meegemaakt. Bovendien: hoe lang gaat het nog duren, komt er een tweede en misschien wel derde coronagolf? Niemand die het weet.

We spreken elkaar begin mei, als de Coronacrisis over haar hoogtepunt heen lijkt.

Hoofdverhaal

Marjo Zwakenberg werkt op de corona-afdeling van het Zonnehuisgroep

“Je moet volhouden, je motivatie vasthouden”

Marjo vertelt het ogenschijnlijk rustig, weloverwogen. Maar achter haar rustige en montere stem is toch met enige regelmaat de diepe emotie te horen en het verdriet dat ze dagelijks ziet en voelt. Oudere echtparen die tientallen jaren samen zijn geweest en nu – in de laatste fase van hun leven – noodgedwongen niet meer bij elkaar kunnen zijn.

Onpeilbaar verdriet en de allesoverheersende angst of ze hun partner, kind en kleinkind ooit nog terug zullen zien.

“Ik vond het wel spannend toen ik daar kwam. Twee coronastraten, zoals we dat noemen. Met in totaal zestien patiënten. Velen heel benauwd en liggen aan de zuurstof. Bij elke kamer staat een zuurstof apparaat, je hoort op de gang de apparaten brommen. Je ziet de angst in de ogen van de patiënten: ga ik dit wel overleven? Allemaal heel heftig. Heel schrijnende situaties.

Zoals bijvoorbeeld dat echtpaar. Man en vrouw hebben beiden corona en komen vanuit het ziekenhuis bij ons om verder te herstellen. Beide nog aan de zuurstof. Mevrouw word weer zieker en moest terug naar het ziekenhuis. Haar man wist diep van binnen: misschien zie ik haar nooit meer terug... Maar toch liet hij haar los. Hij hield zich vast aan de gedachte dat ze beiden weer gezond naar huis zouden kunnen gaan. Gelukkig hebben we hem wel veel aandacht kunnen geven en hele gesprekken kunnen voeren.”

“Op een gegeven moment kwam ik daar ‘s middags en zit de man op het balkon. Over zijn wangen biggelden dikke tranen. Zijn zoon stond beneden en vertelde dat moeder was overleden. Ook waren er inmiddels meerdere familieleden van meneer besmet met het coronavirus. vind ik dan zó erg... dat ze elkaar dan niet eens even in de armen kunt nemen.

Dat gaat je door merg en been, bijna onmenselijk!! Ik ben, in mijn beschermende kleding, bij meneer gaan zitten en heb mijn arm om hem heengeslagen. Dhr kon gelukkig wel naar de uitvaart van zijn vrouw. Mondkapje op..... En dan komt de familie om meneer weer terug te brengen. Dat doet heel veel met je. Als ik eraan terugdenk, krijg ik nog een brok in mijn keel."

Psychologen

"Wij kunnen elke dag bellen met psychologen. Die staan echt wel voor je klaar. Maar ik deel mijn verhaal liever met collega's. Dat is toch heel anders dan een psycholoog bellen, veel directer. Zij kennen de situatie. Ik kan me heel goed voorstellen dat sommige collega's later alsnog psychische klachten kunnen krijgen.

Ik kan er gelukkig goed over praten, kan mijn verhaal kwijt. Ook thuis, bij mijn partner en mijn kinderen. Dat scheelt. Want het is constant vasthouden en loslaten. Je móét volhouden, je moet je motivatie vasthouden. Niet alleen voor de bewoners in het Zonnehuis, maar ook voor jezelf. En weer loslaten, want anders knap je af. Het is een constante schakeling. Emotioneel heel zwaar. Het kost ontzettend veel energie. Ook het werken in beschermende kleding en het dragen van een masker. Gelukkig hebben we daar genoeg van. Maar die beschermende kleding maakt het wel nog zwaarder."

Structuur

Tja, de dagbesteding bezoeken is nu natuurlijk even niet meer mogelijk... Die is, net als al het andere, halverwege maart gesloten.

Af en toe ga ik wat eerder naar mijn werk om mensen te bellen. Juist ook de mensen van mijn groep. Ze beginnen het nu zwaar te krijgen. Begrijpelijk, want ze missen de contacten en de structuur en de mantelzorgers zijn overbelast. Je hoort ook mensen zeggen: 'Het lijkt wel de Derde Wereldoorlog.' Gelukkig zijn er nog wat collega's die dagelijks de contacten onderhouden met de cliënten en andere alternatieven bedenken en aanbieden aan de ouderen. Zo zijn er al krantjes ontworpen met leuke nieuwtjes, puzzels, foto's etc. Maar ook wordt hier in geschreven waar we ons met z'n allen aan moeten houden. Er wordt goed aan hun en hun naasten gedacht en van alles geregeld, in welke vorm dan ook.

"We hebben hier in Zwolle de Kletslijn. Daar wordt veel gebruik van gemaakt, heb ik begrepen. Maar mensen van de dagbesteding vinden het toch vaak veel fijner om met ons te bellen (vaste medewerkers van de dagbesteding) of met hun familie. De Kletslijn is heel goed hoor, vind ik, maar die is er vooral voor mensen die geen familie meer hebben. Want, geloof me, de eenzaamheid is groot."

"Wat ik doe is heel dankbaar werk en we maken ook hele mooie dingen mee, zoals mensen die weer terug gaan naar huis en heel veel dankbaarheid tonen. Wij krijgen lunches en tulpen aangeboden, de politie die buiten komt applaudisseren, muziek die buiten voor ons en al die bewoners wordt gemaakt. Al die prachtige kaarten en straat tekeningen! Geweldig! Wij worden bestempeld als 'de helden'. De helden van de zorg. Maar eigenlijk, zou je best kunnen zeggen, dat die ouderen de helden zijn. Zij moeten alle ellende doorstaan en worden gescheiden van hun dierbaren. En dit, voor velen, in hun laatste levensfase."

"We hebben hier een man gehad. Die heeft het niet gered. Zijn vrouw stierf een dag later. En hun enige dochter bleek zelf ook nog corona te hebben....

Kinderen die buiten onder het balkon staan. Al die tranen, al dat verdriet. Ze kunnen niet meer even met elkaar knuffelen.....Hoeveel ellende kun je aan? Voor zulke oudere mensen heb ik veel meer bewondering. Het wordt hier nu een beetje rustiger. Maar ik moet er niet aan denken dat het weer opnieuw begint. Dan wordt het enorm zwaar."

Marjo Zwakenberg in haar beschermende kleding in Het Zonnehuis.

Marjo buiten bij het Zonnehuis in haar gewone kleding.

Sluiting

Wij wensen u een zonnige zomer in goede gezondheid. Onze boodschap is vooral: blijf gezond in deze bizarre tijd!

Namens alle collega's van team WerV
Monique Westrup
Annemarie van der Kolk
Ruby Blom
Erik van Rosmalen
Nicole Jolink
Judith Blankestijn
Ilona Wiltink